

A black and white photograph of a multi-story school building with many windows, serving as the background for the entire page.

**90
let**

**SBORNÍK
K 90. VÝROČÍ ZALOŽENÍ**

1929 - 2019

**Základní škola Brno,
nám. Míru 3,
příspěvková organizace**

„Jediným učitelem hodným toho jména je ten, který vzbuzuje ducha svobodného přemýšlení a vyvinuje cit osobní zodpovědnosti.“
J. A. Komenský

V tomto školním roce oslavuje naše škola již devadesát let svého působení. Za devadesát let se nám jako žáci vystřídali pradědečkové a prababičky, prarodiče i rodiče.

Společně se všemi zaměstnanci školy se snažíme vytvořit příjemné prostředí pro všechny žáky a vybavit je potřebnými znalostmi a dovednostmi pro následující studium a život.

„Bez příkladů, pravidel a cvičení buď ničemu se nevyučuje a neučí nebo ničemu dobře.“
J. A. Komenský

Jsme rádi, že se k nám bývalí žáci rádi vracejí a že do naší malé školy našli cestu nejen rodiče a žáci z blízkého okolí, ale i z jiných městských částí. To svědčí o tom, že máme ve městě Brně dobrou pověst, čehož si velmi vážíme a považujeme to za náš úspěch.

I když je naše škola zaměřena počtem hodin na rozšíření jazykových znalostí, vracíme se i k základním hodnotám. Chceme žáky seznámit s pěstitelskými pracemi, dílnami a vařením a rozvíjet tak jejich kreativitu a vztah k práci a přírodě.

„Teorie zůstane teorií, pokud nepřikročíme k činu.“
J. A. Komenský

Doufáme, že naše škola zůstane pro žáky i její zaměstnance trvalou jistotou, kterou v budoucnosti ocení a na kterou budou s láskou a úsměvem vzpomínat.

Mgr. Kateřina Julínková

Žákyně 3. třídy

Z HISTORIE ŠKOLY

Naše škola letos slaví 90 let své existence. To je velmi dlouhá doba, delší než mnohý lidský život a shrnout tolik let do několika odstavců znamená nutně mnohé opominout. 20. století bylo plné bouřlivých změn a je jasné, že školy byly vždy první na ráně. Proto je i historie naší školy barvitou směsicí dobrých i špatných časů. Nejjistější asi bude začít u prostých faktů.

V srpnu 1928 bylo započato se stavbou budovy školy za dozoru městského stavitele Králíka podle projektu architektů Fuchse a Poláška. Slavnostní otevření školy proběhlo už 13. října 1929. Tehdy ještě nesla název Obecná škola smíšená na Babákově náměstí. Podle dobových kronik zde působila celá plejáda zajímavých pedagogů, svoji stopu zde zanechal i J. V. Pleva.

Školní zřízení i název školy se čas od času měnil. Důležitým mezníkem byl rok 1964, kdy byla zdejší škola sloučena se školou na Lerchově ulici č. 65. Tento stav zůstal až do devadesátých let. 1. července 1992 byla budova ZŠ na Lerchově ulici oficiálně předána Cyrilometodějské kongregaci a 1. srpna 1992 vznikla ZŠ nám. Míru 3.

V průběhu devadesátých let proběhla celková rekonstrukce budovy školy spolu s přístavbou dalších místností. V tu dobu byla postavena sborovna a ředitelna, podkrovní kabinety a učebny, zmizela původní terasa a plochá střecha. Tyto stavební práce pozměnily původní funkcionalistickou podobu. Další přístavba přišla v roce 2005, kdy přibyla jídelna, a potom po roce 2010, kdy byla zrekonstruována tělocvična, fyzikálněchemická učebna, keramická dílna či podkrovní ateliér.

Spolu s interiérem se měnil i exteriér. Po mnoha letech byla revitalizována školní zahrada, takže se na ní mohly rozběhnout práce na pozemcích. Přibyl dřevěný altán pro venkovní výuku a rekonstruovalo se sportovní hřiště s celým okolím. Novými okny se vizáž školy znovu o kousek vrátila ke své původní podobě.

Rodinná škola
 Naši školu mám moc rád,
 protože se mi líbí, jak je hezký
 postavená i zařízená. Kromě toho
 je to téměř naše rodinná. Kdysi
 dávno za války do mi chodila
 má prabába (narozena 1936),
 po ní i moje babička (1946),
 můj šáša (1972) i strýček (1981).
 Kromě nich do této školy chodil
 i děda z máminy strany (1950).
 Všichni na tuto školu a své dětské
 rádi vzpomínají. Jsem rád, že můžu
 chodit do školy sam, kam chodili
 i oni.

Žáci 3. třídy

Samotná budova je ale pouze kosterou. To, co tvoří život školy, jsou hlavně učitelé a žáci. Školní kroniky jsou bohužel v tomto ohledu skromné. Archivní data se zaměřují na faktickou činnost školy, můžeme z nich zjistit, kolik dětí navštěvovalo školu v roce 1965, ale vzpomínky, ty nám zůstanou skryty.

Dovolíme si nyní „vykrást“ náš sborník k 66. výročí, který vznikl v roce 1995 a který takové vzácné vzpomínky obsahuje.

Vzpomínka první... léta třicátá

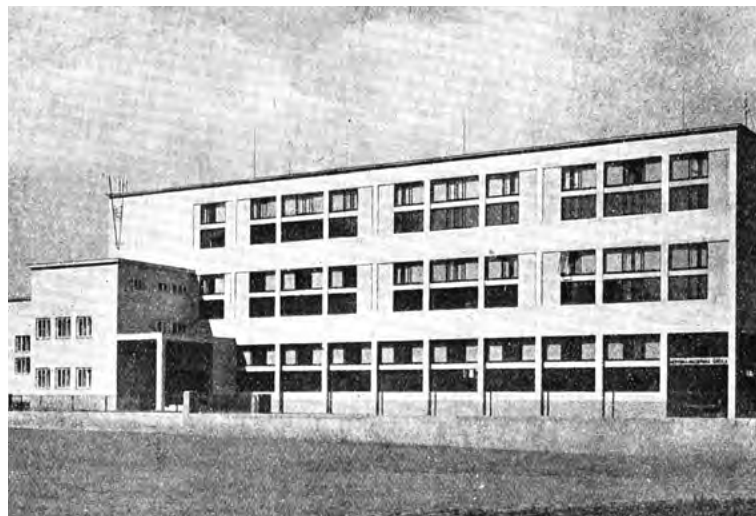
První roky Obecné školy na Babákově náměstí v Brně. Historie vybudování a výstavby obecné školy v Masarykově čtvrti a první dva roky její práce jsou dost dobře vypsány v I. ročníku sborníku této školy, vydaném nákladem školy samé v roce 1931 za redakce učitele J. V. Plevy. Na věcné údaje proto odkazují na tento výpravný sborník (k dispozici v Moravské zemské knihovně, pozn. red.). Chci dnes po 64 letech připojit jen pár krátkých osobních vzpomínek. Do 1. třídy obecné školy jsem začal chodit v září 1929 v den, kdy se úplně nová, právě dostavěná škola poprvé otevřela svým žákům. Na slavnost, která první otevření školy jistě provázela, se už nepamatuji – nebylo mně ještě plných 6 roků. Zůstala mně jen řada krásných, jaksí hluboko v paměti zasutých a mnohými dalšími událostmi v našem státě zcela přehlušených, zato velmi milých a teplých dojmů, které už nesnadno vyzvedám ze své paměti. Aby mně rodiče dodali chuti k obrovské změně v životě dítěte jako jsou první kroky do školy, slibovali mně, že mě bude učit pan učitel Pleva, jehož nedlouho předtím vydanou knížku Malý Bobeš jsem už znal z čtení maminky. Nakonec mě pan učitel Pleva neučil – dostal 3. třídu a mě v 1. a 2. třídě učil pan učitel Karel Páč, skvělý mladý – tehdy asi dvacetiletý učitel, čerstvý absolvent brněnského učitelského ústavu, nejmladší z velmi početné sokolské a učitelské muzikantské rodiny Páčů z Moravského Slovácka. Měli jsme ho hrozně rádi, on měl rád nás a dal nám výborné základy prvního vzdělání. Na všechny učitele mám nejlepší vzpo-

mínky. Ve 3. třídě nás měl pan učitel Kořínek, ve 4. a 5. třídě pan učitel Bahounek. Osobitou postavou byl důstojný pan ředitel Kudrna a zvláště vysoký pan školník Pecháček, s nímž jsme stále přicházeli do styku. Hned od postavení školy využíval školní tělocvičnu denně od 3. hod. odpoledne do 10 hodin večer Sokol Brno I, který zřídil v roce 1929 v Masarykově čtvrti samostatný detašovaný oddíl. Úplně ojedinělým způsobem býval za první republiky na naší škole zakončován školní rok. Správa školy spolu se Sokolem pořádala (obvykle o poslední sobotě) „radovánky“. Obecná škola na Babákově náměstí nám zanechala – jistě v celé generaci dětí třicátých let první republiky – nejkrásnější vzpomínky na roky prvních vzdělávacích kroků pro celý další život.

V. P.

Vzpomínka druhá... léta šedesátá

Nepatřím ještě k těm letitým pamětníkům, ale na svou školu přece jen už vzpomínám s odstupem času. Jako žáci školou povinní

jsme se často ptali sami sebe. „Proč musím chodit do školy?“ Vždy nám to znovu vysvětlili učitelé i rodiče – abyste se seznámili s pravdou o světě, abyste se zasvětili do největších společenských záhad. Dnes jsem už pochopila, že ten svět je vlastně škola, že to byl test ověřených základů civilizace. Je velmi těžké podle pravidel, které nám škola vštěpovala, žít a řídit se jimi. Po celý život se budeme potýkat s otázkou, co je správné a co špatné, co dobré a co zlé, co je pravda a co lež. Znovu a znovu se v myšlenkách budeme vracet tam, kudy jsme vstoupili – do školy, kde nám s velkou péčí a láskou předali naši učitelé zkušenosti o životě, poznatky o lidském usilování. Školní docházka je u každého člověka spojena s dětstvím. Dětství bývá nejkrásnější etapou v životě lidském, na které se vzpomíná nejčastěji. A proto i já vzpomínám na školu často a s dobrými pocity, ráda se do ní vracím nasát tu zvláštní atmosféru, vybavuji si své bývalé učitele, kterým vděčím za to, že mi pomohli vkročit do života.

S. B.

A následuje vzpomínka nová

Vzpomínka třetí... léta osmdesátá

Základní školu mám spojenou s vyučováním na směny. Vzhledem k silným ročníkům osmdesátých let pro nás v 1. a 2. třídě začínalo vyučování až odpoledne. Pamatuji si zimní zatažené podvečery, kdy si mě mamka vyzvedávala. Také si vzpomínám na pracovní soboty. Už nevím z jakého důvodu, ale někdy se učilo i v sobotu. A společné brigády. Děti i rodiče dostali košťata a lopaty a společně uklízeli okolí školy. Na 3. třídu jsme se přestěhovali na Lerchovu 65, kde byly vyšší třídy. Měli jsme spoustu předmětů, které již dnes na školách nejsou. Pracovali jsme na svěřácích v dílnách, pěstovali plodiny na pozemcích. Holky se učily vařit a šít povlečení a jednoduché sukně. Od páté třídy jsme se učili ruštinu, na výběr tenkrát ne-

bylo. Přesto jsem chodila do školy ráda a na své učitele vzpomínám s úctou.

K. J.

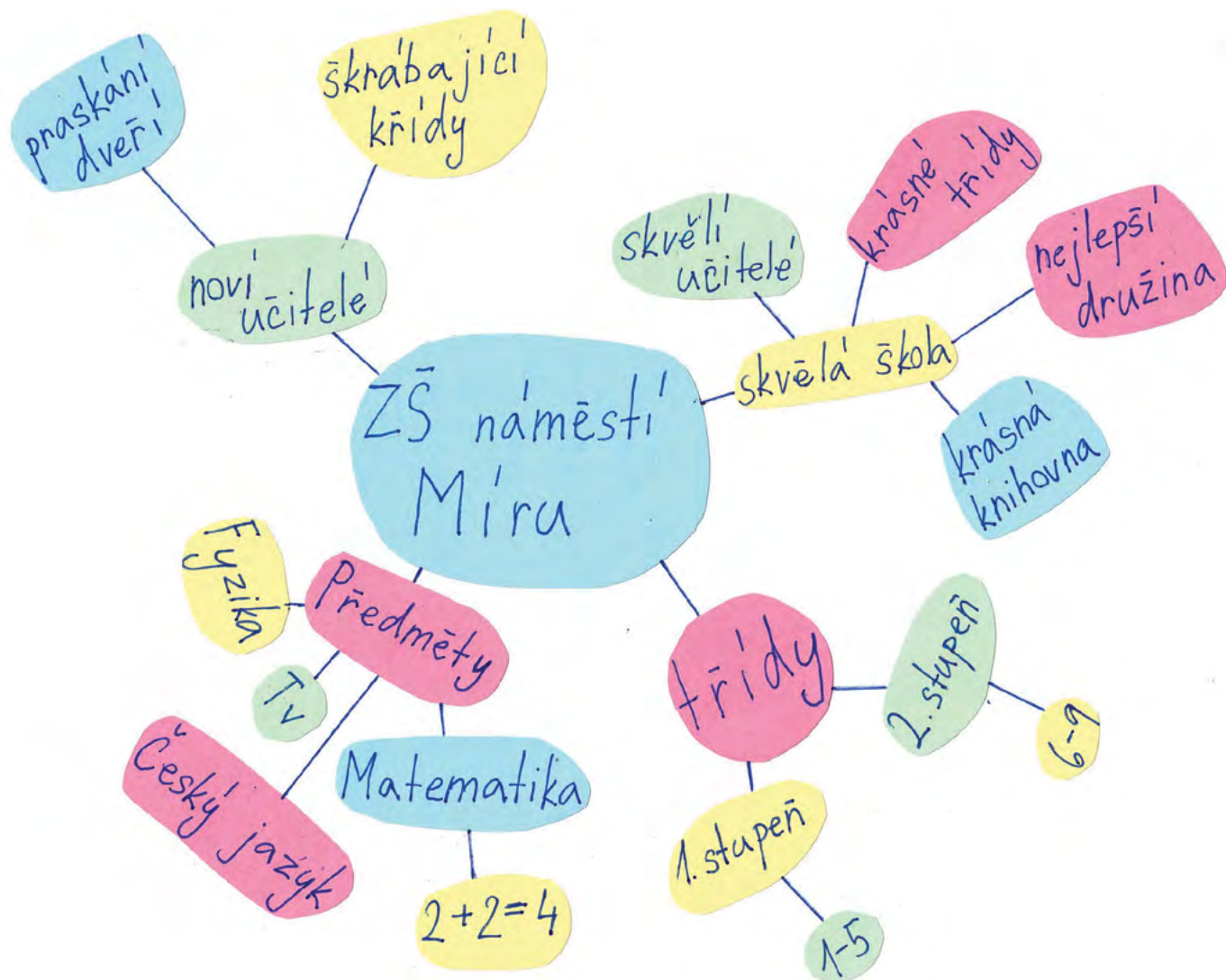
Vzpomínka čtvrtá... nové milénium

Na rozdíl od ostatních jsou moje vzpomínky na školu ještě čerstvé, protože jsem ji opustil teprve nedávno. Vzpomínám si, jak s námi pan učitel na prvním stupni zpíval písničky s kytarou a jak jsme se museli drtit vyjmenovaná slova. Jak jsme se na lyžáku snažili proplížit do jiného pokoje, pan učitel nás chytil a pak jsme dlouho po večerce hráli karty, aby nás unavil. Jak jsme to v zimě po škole se spolužáky brali přes Kraví Horu a vraceli se zablácení a mokří. Na kamaráda, co se odstěhoval ve třetí třídě, aby se v osmičce zase vrátil.

Sami vidíte, že na tuhle základku jen tak nezapomenu.

V. D.

Čím bude?

Tuto otázku si jistě klade každý rodič nejpozději ve chvíli, kdy jeho potomek nastoupí do posledního ročníku základní školy. Většina mladých lidí v tomto věku, jak si asi vzpomeneme z vlastní zkušenosti, zatím bohužel nezná sama sebe. Chybí jim sebereflexe a jistá sebekritika, která přichází časem. Nedokáží posoudit svoje schopnosti a dovednosti, vyjádřit se ke svému talentu a nadání. Nevědí, jakému povolání by se mohli v životě věnovat. Mnozí maximálně tuší, co by je mohlo „bavit“, ale bez konkrétní představy.

A zde přicházejí ke slovu rodiče. Ti by měli nejlépe odhadnout, jaké možnosti jejich děti z hlediska povahy, vlastností a zájmů mají. V případě potřeby se také mohou obrátit na tzv. kariérového poradce, který na základní škole působí. On může spolu s dalšími pedagogy otázku vhodného povolání u konkrétního žáka posoudit z hlediska jeho pracovních návyků a praktických dovedností. Snahou kariérového poradce je následně objektivně nasměrovat žáka v bludišti nabídky středních škol a jejich oborů do určité oblasti lidské činnosti.

Je zajímavé později sledovat, jakou cestou se absolventi naší školy ubírali, v jaké profesi se uchytili. Obzvláště v případech těch z našich bývalých žáků, kteří kdysi vyhledali radu kariérového poradce. A je velkým zadostiučiněním, pokud se ve své profesi našli a jsou v ní dobří.

Mgr. Irena Vaničková, kariérový poradce

Žákyně 7. třídy

Žáci 1. třídy

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NA NÁMĚSTÍ MÍRU

ZŠ náměstí Míru 3 je menší škola rodinného typu v krásném a klidném prostředí Masarykovy čtvrti. Jako taková poskytuje individuální přístup, který je ve větších školách obtížný. Naši žáci jsou vzděláváni podle ŠVP „Škola na míru“. Jsme zapojeni do různých evropských projektů, například „Ovoce a mléko do škol“, „Šablony pro ZŠ“, „Participativní rozpočtování na školách“ nebo „Projekt města Brna – doučování“.

Vybavenost školy

Máme krásně vybavenou keramickou dílnu a rekonstruovanou přírodovědnou odbornou učebnu. Výuka probíhá i na interaktivních tabulích. Žáci mají k dispozici školní knihovnu a počítačovou učebnu. Kolem školy je zahrada, ve které na jaře a začátkem léta také probíhá výuka v zahradním altánu.

Prvňáčci

Pro prvňáčky máme šikovné učitele, kteří zajišťují hravou formou bezproblémový přestup ze školky do první třídy. Prvňáčci mají upravený režim, podle únavy a možností paní učitelka vloží přestávku nebo střídá činnosti. V prvních měsících neznámkuje, žáčci dostávají za svou práci razítka.

Výchovné poradenství

Na naší škole samozřejmě také pracujeme s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami. Poskytujeme jim podpůrná opatření jako pedagogickou intervenci či přítomnost asistenta ve třídě. Radíme také žákům v oblasti kariérového poradenství. Už letos na naší škole pracuje speciální pedagog, věnující se třídním diagnostikám, klimatu ve třídách a dalším specifickým potřebám jednotlivých žáků.

Metodik prevence

Na pana učitele se rodiče i žáci obracejí se svými problémy. Pro to jsme schopni již v samém zárodku zachytit začínající šikanu nebo jiné bezpráví. Při metodických setkáních s dětmi si společně vysvětlují, jak se správně chovat.

Cizí jazyky

Angličtinu vyučujeme již od první třídy, dvě hodiny týdně. Třídy jsou dle potřeby děleny na skupiny. Od třetí třídy máme tři hodiny angličtiny a na druhém stupni pak čtyři hodiny angličtiny týdně. V sedmé třídě si žáci vybírají druhý cizí jazyk. U nás si volí mezi francouzštinou a ruštinou. Tento druhý cizí jazyk pak žáci mají tři hodiny týdně.

Stravování

Ve škole máme výdejnu, žáci si mohou volit ze dvou druhů jídel. Čipovat mohou žáci i z domu online. Nechybí saláty z čerstvé zeleniny, ovoce či mléčné výrobky. S jídlem je většina stravujících se žáků spokojena.

Poděkování škole

Děkuji ti za to co mi naučila, za všechny
vědomosti, učitelce, učitelky i vychovatelky za to že jsi
naplňovala. Děkuji ti za všechny učebnice a sešity a za
to co mi darovala. Máím ti ráda!

90

Báseňka

1.2.3. škola má rohlík na nás vítá
4.5.6. škola má sádku motýl lita
7.8.9. škola končí to je škoda!

83^x 7

16. září
Třídy

1. třída jistě není
2. třída neve nás hned

3. třída už jen krok,
už se kam budu celý rok

4. třída pádly anám
5. třída to je práce

6. ročník to je slova
už jsem se kam do školy

7. třída blaženější
šikovní učení

8. třída to nic není, to
snad všechnu školu
ablažnění

9. třída konec už se
blíží je to škola moje
blíží

Škola je nádherná
máš to

Kroužky

Ve škole nabízíme pro děti obou stupňů kurzy keramiky, kde děti vyrábějí krásné předměty pro své blízké. Dále máme počítačový kroužek pro nejmenší, kde se děti naučí pracovat a kreslit na počítači, zhotovují přáníčka a jiné maličkosti, a divadelní kroužek, který pořádá pravidelná představení. Ve škole také každý rok probíhají různé sportovní i naučné kroužky nabízené různými institucemi.

Sport

Pro I. stupeň nabízíme ve spolupráci s Florbalovým klubem kroužek florbalu. Žáci se mohou přihlásit do oddílu moderní gymnastiky nebo atletiky. Každý rok vyjíždějí naši žáci na II. stupni na lyžařský kurz a pro I. stupeň organizujeme zimní školu v přírodě.

Výlety a akce

Podle zájmu organizujeme pro první stupeň školy v přírodě. Každá třída podniká v jarních měsících třídní výlet. Starší žáci pak navštěvují Prahu a seznámí se s událostmi 2. sv. války v Osvětimi. Během roku u nás probíhají také různé akce, například Den jazyků, Barevný týden či velikonoční a vánoční dílny a následující Jarmark výrobků. Z výtěžku v minulých letech jsme koupili nové knihy do školní knihovny či zakoupili vstup pro celou školu do Janáčkova divadla.

ZUŠ

V budově naší školy má své sídlo Základní umělecká škola A.R.K. Musik. Vyučují hře na různé hudební nástroje, zpěvu a hudební nauce. Vedou také pěvecký sbor. Je velkou výhodou, že děti mohou také ve své mimoškolní činnosti zůstat pod jednou střechou.

Žáci 3. třídy

Školní družina

V naší školní družině máme čtyři oddělení, v nichž pracují čtyři vychovatelky. Veškeré činnosti ve školní družině přizpůsobujeme věku a individuálním schopnostem dětí, jejich zájmům a také materiálním podmínkám naší družiny.

Pro děti jsou pravidelně připravované výtvarné, pracovní, hudební, literární, poznávací, pohybové a sportovní činnosti. Při pěkném počasí nezapomínáme na každodenní pobyt venku, který slouží k obnovení duševních a fyzických sil dětí. Aktivně se zapojujeme do celoškolských projektů. Pořádáme příležitostné akce – dětský karneval, vánoční vystoupení pro rodiče, čaj o páté pro maminky k jejich svátku, soutěže ve sportu, všeobecných znalostech apod. Děti tráví svůj volný čas v prostorách, které jsou vybavené hračkami, stolními hrami, pomůckami pro výtvarné, sportovní, odpočinkové a jiné činnosti.

V průběhu všech činností se snažíme vést žáky k neagresivnímu chování, ke vzájemné spolupráci, zodpovědnosti a především k samostatnému řešení problémů. Rády bychom, aby školní družina byla místem plným pohody a relaxace, kde děti rozvíjí své zájmy a dovednosti. Místem, kde zajímavě tráví svůj volný čas.

Aleksandra Chábová, vedoucí školní družiny

Žákyně 2. třídy

Naše škola
 Mám ráda školu, protože jsem se
 sam naučila číst, psát a další věci.
 Ve škole mě to baví taky proto, že
 sam mám kamarády.

Žáci 3. třídy

Naše škola

Naše škola je barevná, má hodně oken.
Chodím do 3A. Mám ráda celou třídu a i
pana učitele. Mí kamarádky jsou Verča, Emča,
Barča, Lolly, Anička, Kristýnka. Nejvíce mám ráda
na oběd buchličky s hruškami. Mám ráda
celou školu a okolí. Babi mi tu všechno.
Mám ráda celou vesničku. Když jsme byli na
škole v přírodě, měli jsme tam různé
soutěže, úkoly, zábavu a mohli jsme volat s
mobilu pana učitele. Bylo to zábava.

MARUŠKA

První školní den

Na svůj první školní den jsem se moc těšil. Hlavně kvůli tomu, že se mě už nikdo nebude ptát, jestli se do školy těším.

Měl jsem bílou košili, rozčuchané vlasy a černé kalhoty. Táta mě vyfotil a šli jsme do školy. Když jsem vstoupil do třídy, uviděl jsem svého kamaráda Toma, tak jsem ho pozdravil: „Ahoj Tome.“ A on na to: „Čau Maťoure.“ Taky jsem si s ním sedl do lavice u okna. Jak si vzpomínám, byla to druhá lavice u okna. Tom měl černozelelou aktovku, na které byla puma. A já černou a na té byl drak. Paní učitelka se nám představila a seznámila nás, ale my s Tomem, Kubou a Lukášem jsme se už dávno znali.

Když skončilo vyučování, šli jsme na zmrzlinu. Já jsem si dal vanilkovou a Tom čokoládovou. Byla moc dobrá. Mňam!!!

Žák 5. třídy

Můj první školní den

Můj první školní den si pamatuji takhle:

„Naty, vstávej!“ řekla maminka a já rychle vyletím z postele a jdu do školy. Trošku jsem se bála, znám ve škole jen dvě děti. U školy jsem se několikrát vyfotila a šla dovnitř budovy.

Ve vchodových dveřích stála paní vychovatelka a vítala prvňáčky a vítala i mě. Šla jsem dlouhou chodbou do 1.A, sedla jsem si do první lavice u dveří. Vedle mě seděl chlapec s černými vlasy a hnědýma očima. Zazvonil školní zvonek: „Crrrrrrr.“ Paní učitelka přišla do třídy a zpívali jsme různé písničky. Po zazvonění jsme šli všichni domů.

Nyní jsem v páté třídě, ale na svůj první školní den si dobře pamatuji.

Žákyně 5. třídy

První školní den

Je první školní den. Ráno nezačínalo jako všechna ostatní. Ale v ten moment se mi změnil úplně celý život.

Je ráno půl sedmé a balím si aktovku, je modrá a má na sobě spoustu bagrů a traktorů. Pak si sedám ke snídani a jím rohlík s třešňovou marmeládou! Už vycházím z domu, nasedám do fialového auta, zapínám si pás a táta startuje.

Vcházím do školy. Najdu třídu a sedám si do lavice. Paní učitelka čte školní řád. A já ho podepisuji. Hugo.

Žák 5. třídy

Žák 8. třídy

Moje škola

Další nepovedený výkres i celý den!

Albert je devítiletý žák základní školy na náměstí Míru. Kreslení mu nikdy nešlo a ani ho nebavilo. Navíc dostal trojku z přírodovědy. Nechce se mu domů, protože ví, že se bude muset učit na opravu testu. Na hraní své počítačové hry o magii mu nezbyde čas.

Když sejde do přízemí, ucítí z keramické dílny zápach. Všimne si ho paní družinářka a ptá se ho: „Co tady děláš? Vy už jste skončili?“ Albert si vymyslí, že si zapomněl ve třídě klíč. Družinářka odejde a kluk se jde podívat ke dveřím keramické dílny. Zápach je silnější. Dnes určitě keramický kroužek není, myslí si Albert. Vejde do dveří a zpoza rohu poslouchá.

Slyší, jak tam někdo šeptá a občas vykřikne. Vzpomene si na svoji počítačovou hru o černé magii. Začíná se trochu bát. Vykoukne a na tabuli vidí neznámé vzorce. Na stole leží různé kádinky a skleničky. Všimne si i mladé ženy s velkými brýlemi a pláštěm. Albert zašeptá: „Je to jasné, máme ve škole čarodějnici!“ Žena ho uvidí, chlapec se lekne a uteče.

V noci se mu zdají strašidelné sny. Svěří se své čtrnáctileté sestře, která chodí do stejné školy. Když jí Albert popíše, jak žena vypadala, vysměje se mu. Řekne mu, že je to nová učitelka chemie. Má trému, tak si výuku trénuje v keramické dílně.

Albertovi se uleví. Už se těší na odpoledne, až si zahraje svou počítačovou hru.

Žákyně 7. třídy

Škola

Naše škola leží na kopci vedle církevní školy v malé uličce. I když je naše škola v malé uličce, je dost výrazná díky novým zeleným oknům a cihlově zbarvené střeše. Okna jsou však vybavena stahovacími roletami, které se spustí vždy při sluneční záři, ale můžeme je také spustit ručně malým ovladačem. Okolo naší školy je rozlehlá zahrada se záhonky a altánem. Záhonky jsou využívány každou třídou, která se domluví, co tento rok zasadí. Altánek je velmi praktický, využívá se převážně v létě, když je ve třídách teplo nebo na výtvarnou výchovu, kdy okolo sebe máme hromadu inspirace.

Před vstupem na zahradu je skromné hřiště, to je vybaveno basketbalovými koši a brankami na fotbal. Na hřiště často chodíme v tělocviku.

Při vstupu do školy nás uvítá malá místnost jménem vestibul, která je vybavena lavičkami. Ve vestibulu je paní vrátná, která pouští žáky z odpoledního vyučování.

V přízemí se nachází jídelna a šatny. Šatny jsou dobré v tom, že jsou zamykací, a tak se nestane, že by se nám něco ztratilo. V jídelně je modré linoleum a modré dlaždičky na sloupech. V jídelně je v rámci možností dobré jídlo, a tak se nestane, že by byl někdo o hladu.

V prvním a druhém patře se nacházejí třídy. Naše třídy jsou nově vybaveny novým linoleem, velkým větrákem a sedačkou. V každé třídě nemůže chybět počítač a interaktivní tabule.

Ve třetím patře naší školy jsou kabinety a kuchyňka, ve které často vaříme. Kuchyňka je pestrobarevná jako duha.

Žák 8. třídy

Naše škola

Jsem základní škola,
která děti volá!
Volá je vždy do lavic,
i ty, kteří neví nic.

Něco naučí,
když sedí na gauči.
V lavicích jsou děti,
učí se do pěti.

A že ten čas letí,
vzpomenou si i sedmdesátiletí.
Že se u mě učili
a že se nemučili.

Teď tu mají vnoučky,
ale i vnučky,
kteří učí babičky
skládat papírové čepičky,
za větou psát tečky,
mluvit správně česky
a chovat se hezky.

Žákyně 7. třídy

90 let školy

Podívej! Tahle škola vypadá tak šťastně.
Koukneme se tam? No jasně!

Před školou jsou zelené keře
a před námi bílé dveře.

Dál nás vede po schodech chladná chodba
a děti tu rodičům mávají z okna.

Ve třídách se děti smějí,
když má někdo narozeniny,
tak si všichni přejí.

A proč o téhle škole píši báseň?
Pozor, ať ti nevypadne dáseň!

Tahle škola už má 90 roků,
nachodíme se tu hodně kroků.

Žákyně 7. třídy

Naše škola

Každý alespoň pár let chodil do základní školy. Někteří z ní mají dobré vzpomínky, někteří špatné. Já jsem za svoji školu ráda a je těžko uvěřitelné, že je to můj poslední rok. Sice si vzpomínám, jak jsem se první den třásla strachy a bála se tam jenom vstoupit, v příštích letech jsem se asi jako jedna z mála na školu těšila.

Naše škola je pro mě jedno z nejbezpečnějších míst, co znám. A to díky spolužákům, kteří byli vůbec první lidé, se kterými jsem se kromě rodičů socializovala. A taky díky učitelům na prvním stupni, již skoro ztělesňovali samotné dobro. Samotný první stupeň byl jen o poznávání, ať to bylo o rozeznávání písmenek nebo o tom, jaké tajemství se skrývá ve druhém patře a výše.

Zato druhý stupeň byl jiný šálek čaje. Ten mě naučil zodpovědnosti a schopnosti naučit se zapamatovat pět stránek textu a po testu na něj v klidu zapomenout. Naučil mě, že učitelé jsou také jenom lidi. Měla jsem za sebou první rozhodnutí, výběr druhého jazyka, a viděla jsem, jaké to mělo následky. Od té chvíle jsem se už musela zabírat tím, které předměty vypustím z hlavy a který se budu věnovat více.

Naše škola mi dala místo, v němž se můžu cítit v bezpečí. Připravila mě na život. Lidé ve škole či v učebnicích mě inspirovali (i když jen na pár chvil). Ale hlavně mi naše škola dala báječné vzpomínky.

Žákyně 9. třídy

Moje škola

Pro tuto slohovou práci jsem si vybral popis základní školy, kterou navštěvuji. Naše základní škola se nachází na náměstí Míru 3 ve městě Brně. Škola je situovaná ve velmi klidném prostředí ve vnitrobloku, oddělená od veškeré dopravy a tím je bezpečnější i pro menší děti.

Před vstupem do naší školy se nachází odpočinkové místo s lavicemi, květináči a keři. Dále je vedle školy umístěno sportovní hřiště. Škola je rozdělena na tři podlaží. V přízemí se nachází vrátnice, jídelna, družina, tělocvična, šatny a třídy, ve kterých se učí nejmladší žáci naší školy. V prvním a druhém podlaží se nachází jednotlivé třídy a v mezipodlaží nalezneme sborovnu s ředitelnu. Ve třetím patře jsou umístěny kabinety učitelů, školní ateliér a knihovna.

Naše škola se velikostí a počtem žáků řadí spíše mezi menší školy. Líbí se mi, že je umístěna v klidném a krásném prostředí a ve škole máme příjemné a přátelské učitele.

Žák 9. třídy

